

[Kultur- og kommunikationsministeren]

gør opmærksom på, at forslaget stort set er en genfremsættelse af det forslag, som blev fremsat første gang den 12. januar 1983. Det var ikke første gang, for det var en genfremsættelse af et forslag, som gik tilbage til den 14. januar 1976. De synspunkter, der nu ligger bag det beslutningsforslag, vi diskuterer i dag, er justeret på ganske få punkter under hensyn til udvalgsbehandlingen af det foregående forslag og den udvikling, der er sket siden 1983. Dog er justeringerne ikke udført på en sådan måde, at det giver mig anledning til at bemærke noget særligt ud over, hvad der blev ført frem af min forgænger, fru Mimi Stilling Jakobsen, ved forhandlingen den 11. marts 1983. Jeg kan helt tilslutte mig det, hun sagde dengang, og jeg håber ikke, at hun vil gøre ophavsretskrav gældende over for mig, fordi jeg gør det. Jeg deler helt den opfattelse, at disse beslutningsforslag er udtryk for en nedladende og mistænkeliggørende holdning til forfattere og kunstnere, som forekommer særdeles ubehagelig.

Jeg tror, at der uden for forslagsstillernes kreds er en almindelig forståelse for nødvendigheden af en retsbeskyttelse af ophavsmændene til litteratur og kunst. Det samme gælder beskyttelsen af udøvende kunstnere, radiofonier m.fl. Det er klart, at et højt beskyttelsesniveau, der giver kunstnerne mulighed for at leve af deres produktion, vil fremme den skabende virksomhed.

Man skal heller ikke tro, at en udmeldelse af det internationale ophavsretssamarbejde, som også på andre områder ville skade landets interesser, ville betyde, at værker fra udenlandske ophavsmænd i så fald ville kunne benyttes gratis herhjemme. I stedet ville man opleve en situation, hvor sådanne værker slet ikke ville være til rådighed. Man behøver blot at tænke på, hvilke konsekvenser det ville få for forskellige radio-tv-foretagender som Danmarks Radio, TV 2 og de nye stationer, der kommer, og som også får brug for at kunne få stof udefra.

Jeg kan også oplyse, at Ophavsretsudvalget – det er blevet nævnt nogle gange under de foregående dagsordenspunkter og blev nedsat i 1976 – nu har afgivet i alt 7 delbetænkninger om forskellige enkeltproblemer og formentlig i løbet af dette år, 1988, vil afgive en afsluttende betænkning. Den vil så danne grundlag for en samlet gennemgang af den ophavsretlige lovgivning. Da vil der foreligge et mere frugtbart

udgangspunkt for en diskussion end det beslutningsforslag, der forhandles i dag, og som efter min opfattelse ikke bør fremmes.

Qvist Jørgensen (S):

Uanset at jeg taler på vegne af hr. Tastesen, skal jeg om Fremskridtspartiets eller måske nærmere om Glistrupforslagets ideer om ophavsretsnedtrapping kort og klart meddele for det første, at vi i Socialdemokratiet har en tendens til at rette os efter de internationale konventioner, Danmark har underskrevet. For det andet anerkender vi og arbejder vi for, at også udøvende kunstnere respekteres og har mulighed for et godt liv også i økonomisk henseende. Uanset at hr. Glistrup gratis har fået lejlighed til at benytte fulde 3 tryksider til partipropaganda, skal jeg meddele, at vi helt tager afstand fra endnu et uforståeligt og dermed endnu mere populistisk forslag, der klart er kultureaktionært.

Annelise Gotfredsen (KF):

Jeg skal også på Det Konservative Folkepartis vegne afvise forslaget. Jeg er helt enig i ministerens synspunkter, som jeg ikke skal gentage. Jeg kan også henvise til de tidligere behandlinger af forslaget. Jeg mener, at jeg har større og bedre tanker om kunstnerne end dem, der kommer til udtryk i dette forslag. Vi må afvise forslaget.

Ingerlise Koefoed (SF):

Selv om jeg er rørt over, at Fremskridtspartiet ikke synes, at man skal tage alle indtægter fra Leif Panduros tv-forfatterskab, fra Clara Pontoppidan eller Ib Henrik Cavling, synes jeg dog nok, at det er et noget magert, kunstnerfjendsk og ophavsmandsfjendsk forslag, vi skal behandle.

Det er mit indtryk, at det især er de nye metoder med fotokopiering og tv og andre former for mangfoldiggørelse, der skal skabe grobund for en afvikling af ophavsretten. Der skal også ophavsrettsmandsorganisationer til at varetage ophavsretten, og sådanne organisationer kan Fremskridtspartiet ikke ret godt lide. Men for os har de nye tekniske metoder præcis den modsatte virkning. De gør det nemlig uendelig let at stjæle værker fra ophavsmændene uden at betale noget for dem, og hvis det bliver ved med at gå sådan, tror jeg ikke, at der om nogle år vil